

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. P. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2018 m. gegužės 23 d. Nr. 242-222
Vilnius

Lietuvos bankas gavo V. P. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir *Seesam Insurance AS*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą (toliau – draudikas), kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2011 m. rugpjūčio 31 d.–2036 m. lapkričio 30 d. draudimo laikotarpiui tarp pareiškėjo ir draudiko buvo sudaryta turto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Draudimo sutartis), kuria buvo apdraustas namas, esantis (*duomenys neskelbtini*), ir gyvenamajame name esantis turtas. Be kitų draudimo liudijime išvardytų rizikų, gyvenamasis namas ir namų turtas buvo apdrausti ir nuo audros rizikos.

2017 m. rugpjūčio 12 d. pareiškėjas draudikui pateikė pranešimą apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. 20 val. 20 min. kilusią didelę audrą, „kurios metu nukentėjo namo stogas (buvo nuplėšti šiferio lakštai) ir aplink esantys daiktai (mašinos priekaba ir automobilis)“.

2017 m. rugpjūčio 14 d. draudiko užsakymu UAB „Smart claims“ atliko sugadinto pastato apžiūrą ir padarė sugadinimų nuotraukas. UAB „Smart claims“ sugadinto pastato apžiūros duomenų pagrindu parengė ekspertinę žalos atsiradimo priežasčių išvadą (toliau – Išvada), kurioje nurodė, kad „labiausiai tikėtina stogo dangos asbestcementinių banguotų lakštų sugadinimo priežastis yra stogo dangos įrengimo darbų brokas bei natūralus nusidėvėjimas“.

Draudikas 2017 m. gruodžio 20 d. raštu pareiškėją informavo, kad Išvados duomenys patvirtina, jog sugadinimai stogo dangoje atsirado ne dėl liūtis ar stipraus vėjo, o dėl netinkamai atliktų stogo įrengimo darbų, dėl didelio nusidėvėjimo. Draudikas pabrėžė, kad pagal Draudimo sutarties taikomų Būsto ir gyventojų draudimo taisyklių (galioja nuo 2010 m. rugpjūčio 16 d.) (toliau – Taisyklės) 6.1.6 ir 6.1.2 papunkčius apdrausto turto sugadinimas ar sunaikinimas dėl blogo, netinkamo projekto, statybos, montavimo trūkumų ir neišvengiamų natūralių procesų bei natūralaus nusidėvėjimo yra pripažintinas nedraudžiamuoju įvykiu.

Pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko sprendimu 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykiui taikyti Taisyklių 6.1.6 ir 6.1.2 papunkčiuose nustatytas nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, kreipėsi į Lietuvos banką nurodė, kad Vilniaus apskrities viršininko administracijos Teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros skyriaus 2004 m. gruodžio 24 d. sudarytu pastato Pripažinimo tinkamu naudoti aktu Nr. (*duomenys neskelbtini*) pastatas buvo pripažintas tinkamu naudoti ir „stogo konstrukcija atitiko tų metų statybos teisės aktų reikalavimus“.

Pareiškėjas, kitaip nei teigiama Išvadoje, nurodė: „stogo danga vinimis nėra prikalta tiesiai prie skardos, stogo danga vinimis yra prikalta per skardą prie grebėstų“. Nesutikdamas su draudiko nurodytomis aplinkybėmis, kad apdrausto pastato stogo dangos sugadinimo priežastis galėjo būti stogo dangos natūralus nusidėvėjimas, pareiškėjas taip pat nurodė, kad Taisyklių 9.4 papunktyje nustatyta, kad mažiau nei prieš 40 metų rekonstruoti ar remontuoti pastato daliai netaikomas Taisyklėse numatytas nuvertinimas dėl dalies nusidėvėjimo. Pareiškėjo teigimu, nauja stogo danga buvo uždėta 2004 m., todėl prieš 14 metų rekonstruoti pastato daliai pagal Taisyklių

9.4 papunkčio nuostatas nusidėvėjimas negali būti taikomas.

Pareiškėjas pabrėžė, kad 2017 m. rugpjūčio 12 d. audros metu palėpėje buvo išdaužtas gofruotas stiklas ir jo rėmas, tačiau nei Išvadoje, nei draudiko paaiškinimuose nebuvo vertinamos eksperto atliktos turto apžiūros metu nustatytos aplinkybės, kad 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu „žala buvo padaryta ne tik stogo dangai, bet ir namo dalinei konstrukcijai“. Remdamasis kreipimesi į Lietuvos banką nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėjas draudikui kėlė reikalavimą 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Draudikas, pateikdamas atsiliepimą į pareiškėjo kreipimąsi, nurodė, kad Išvados duomenys patvirtina, kad stogo dangos asbestcementiniai banguoti lakštai įrengti ant netinkamo pagrindo – jie prikalti tiesiai ant profiliuotos skardos. Tvirtinimas tiesiogiai per skardą neužtikrina patikimo lakštų pritvirtinimo, kadangi asbestcementiniai banguoti lakštai turi būti tvirtinami ant grebėstų. Draudikas taip pat nurodė, kad stogo vėjalentės buvo sumontuotos netinkamai. Draudiko teigimu, netinkamai sumontuotos vėjalentės yra esminė lakštų nuplėšimo nuo stogo priežastis, kadangi „stogo kraigas yra veikiamas analogiško vėjo spaudimo, tačiau jis yra teisingai apskardintas ir dėl vėjo nenukentėjęs“.

Draudikas pabrėžė, kad Išvada, kurioje yra nurodytos žalos atsiradimo priežastys, buvo parengta reikiama kvalifikaciją turinčių asmenų. Draudiko teigimu, pareiškėjo keipimesi nurodytos aplinkybės dėl tinkamo namo stogo įrengimo darbų atlikimo yra nepagrįstos objektyviais įrodymais ir negali nuginkčyti specialisto Išvadoje nurodytų aplinkybių.

Draudikas, pateikdamas paaiškinimus dėl pareiškėjo nurodytos aplinkybės, kad draudikas nevertinto eksperto atliktos sugadinto turto apžiūros metu nustatytų faktų, kad 2017 m. rugpjūčio 12 d. audros metu palėpėje buvo išdaužtas stiklas ir jo rėmas, nurodė, jog Išvados parengimo tikslas buvo apdrausto pastato stogo defektų priežasčių nustatymas, todėl ją rengiant nebuvo vertinami „stogo trikampio lango žalos klausimai“. Draudikas nurodė, kad draudimo išmoka, kuria atlyginama žala dėl lango sugadinimo 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu, viršija Draudimo sutartyje nurodytos išskaitos sumą, todėl lango atkūrimo išlaidas atlyginanti draudimo išmoka pareiškėjui negali būti mokama. Remdamasis atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad jis neturi pagrindo keisti priimto sprendimo, kuriuo pareiškėjui buvo atsisakyta mokėti draudimo išmoką dėl 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad šalių ginčas kyla dėl draudiko sprendimo 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. CK 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams.

Svarbu pažymėti, kad tarp pareiškėjo ir draudiko sudaryta Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013).

Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat atvejai, kurie tokiais nelaikytini. Taigi, draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamąjo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013).

Nagrinėjamu atveju draudimo sutartimi įtvirtintos įvykio pripažinimo draudžiamuoju ir nedraudžiamuoju sąlygos yra nustatytos Taisyklėse. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjas pranešime apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį draudikui nurodė, kad žalos apdraustam pastatui atsiradimo priežastis buvo audra, pažymėtina, kad Taisyklių 5.1.3 papunktis nustato, kad draudžiamajam įvykiui „audra“ priskiriamas stiprus vėjas, kai vėjo greitis yra 20 m/s ir didesnis. Taisyklių 6.1.1 papunktyje nustatyta, kad nedraudžiamuoju įvykiu laikomas apdrausto turto sunaikinimas ar sugadinimas dėl neišvengiamų natūralių procesų, natūralaus nusidėvėjimo, gedimo, korozijos, puvimo, pelijimo, požeminių vandenių slėgio pasikeitimo ir panašių procesų. Taisyklių 6.1.6 papunktyje nustatyta, kad nedraudžiamuoju įvykiu taip pat laikomas apdrausto turto sunaikinimas ar sugadinimas dėl blogo, netinkamo, turinčio trūkumų projekto, statybos, montavimo, grunto tyrimo, dėl žinomai brokuotų, netinkamų dalių, medžiagų naudojimo, taip pat blogų, netinkamų, trūkumų turinčių pamatų ar konstrukcijų.

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 98 straipsnio 7 dalis nustato, kad draudikas privalo įrodyti aplinkybes, atleidžiančias jį nuo draudimo išmokos mokėjimo. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra nurodęs, kad nurodyta įstatymo nuostata yra specialioji teisės norma, nustatanti įrodinėjimo naštos paskirstymo taisyklę, kuri taikoma tais atvejais, kai tarp draudimo sutarties šalių kyla ginčas dėl draudimo išmokos mokėjimo būtent tais atvejais, kai draudikas atsisako ją išmokėti (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2016 m. liepos 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-366-378/2016). Pagal Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalį, draudikas neturi teisės: 1) išmokėti draudimo išmoką ar atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo; 2) atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos. Taigi draudikui, teigiančiam, kad egzistuoja aplinkybės, suteikiančios pagrindą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, pagal įstatymą yra priskirta pareiga jas įrodyti. Draudikas taip pat turi įrodyti, jog atsisakant mokėti draudimo išmoką buvo surinkta visa reikšminga informacija ir įvertinti tokį sprendimą lemiantys kriterijai.

Nagrinėjamu atveju draudikas Lietuvos bankui nenurodė aplinkybių ir nepateikė įrodymų, patvirtinančių, kad jis, gavęs pranešimą apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. audros metu sugadintą apdraustą turtą, tyrė, ar pareiškėjo nurodytas įvykis atitinka Taisyklių 5.1.3 papunktyje nustatytas draudžiamąjo įvykio „audra“ sąlygas. Lietuvos bankui pateikti įrodymai negali pagrįsti, kad draudikas vykdė Draudimo įstatymo 98 straipsnio 3 dalyje įtvirtintą pareigą surinkti draudžiamąjo įvykio įvertinimui reikšmingą informaciją ir kreipėsi į Lietuvos hidrometeorologijos tarnybą prie Aplinkos ministerijos, siekdamas surinkti duomenis apie pareiškėjo pranešime apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį nurodytu tikslu laiku (2017 m. rugpjūčio 12 d. 20 val. 20 min.) draudimo vietai artimiausios meteorologinės tarnybos užfiksuotus duomenis apie buvusias meteorologines sąlygas. Draudikas taip pat nepateikė įrodymų, galinčių patvirtinti, kad jis būtų tyręs ir vertinęs, ar pareiškėjo nurodytu laiku (2017 m. rugpjūčio 12 d. 20 val. 20 min.) audra draudimo vietos zonoje nepadarė panašių nuostolių geros būklės pastatams. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Lietuvos bankui draudiko pateikti įrodymai negali paneigti pareiškėjo nurodytų aplinkybių, kad žala apdraustam pastato stogui buvo padaryta audros metu, ir pagrįsti, kad žalos apdrausto pastato stogui atsiradimo negalėjo lemti pareiškėjo nurodytu laiku (2017 m. rugpjūčio 12 d. 20 val. 20 min.) buvęs stiprus vėjas, atitinkantis Taisyklių 5.1.3 papunktyje nustatytus draudžiamąjo įvykio „audra“ kriterijus.

Be to, nors nagrinėjamu atveju draudikas 2017 m. rugsėjo 20 d. raštu pateiktame sprendime nemokėti draudimo išmokos nurodė, kad žalos apdrausto pastato stogui padarymo

priežastis negalėjo būti stiprus vėjas ir kad žalą lėmė netinkamai atlikti stogo įrengimo darbai ir didelis fizinis nusidėvėjimas, tačiau 2017 m. spalio 5 d. raštu pateiktame atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė aplinkybes dėl dalies stogo dangos asbestcementinių lakštų nuplėšimo vėjo gūsio metu. Iš esmės prieštaraujantys duomenys buvo nurodyti ir eksperto parengtoje Išvadoje bei 2018 m. kovo 14 d. šią Išvadą parengusio eksperto pateiktame „Patikslinime dėl Išvadų“. Išvadoje ekspertas nurodė, kad stogo šiferio lapai buvo nuplėšti dėl vėjo gūsio, o „Patikslinime dėl Išvadų“ ekspertas nurodė aplinkybes dėl stogo dangos nusidėvėjimo, pažymint, jog „remiantis vizualios apžiūros informacija, nustatyta, kad ant stogo esantys lakštai yra pakeitę spalvą, su apnašomis, matomi lakštų pasislinkimai, kiaurymės. Tokie pažeidimai, atsižvelgiant į jų pobūdį bei lokalizaciją, negali būti siejami su vienkartinės išorinės jėgos poveikiu stogo dangai“.

Nagrinėjamu atveju Išvados duomenų pagrindu draudiko 2017 m. rugsėjo 20 d. rašte nurodytas aplinkybes, kad žalą apdraustam pastatui galėjo lemti ilgalaikis poveikis stogo dangai, taip pat nurodytas aplinkybes, kad žala negalėjo būti padaryta staigaus įvykio – audros – metu, paneigia draudiko eksperto nustatytos aplinkybės dėl 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu apdraustam pastatui padarytos žalos pobūdžio. Svarbu pažymėti, kad 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu buvo ne tik nuplėšta dalis stogo dangos, bet ir išdaužtas palėpėje esantis stiklas ir jo rėmas. Draudikas neginčijo, kad palėpėje esančio stiklo ir jo rėmo sugadinimo priežastis buvo audra. Draudikas neteigė, kad palėpėje esančio stiklo ir jo rėmo sugadinimo pasekmė yra natūralus pastato susidėvėjimas ar kitos Taisyklėse nustatytame nedraudžiamųjų įvykių sąrašė nurodytos turto sugadinimo priežastys. Draudikas pastato palėpėje esančio stiklo ir jo rėmo sugadinimą pripažino draudžiamuoju įvykiu (draudžiamąjo įvykio „audra“ metu padaryta žala) ir pagal 2017 m. rugsėjo 7 d. sudarytą lokalinę sąmatą apskaičiavo stiklo atkūrimo išlaidas (stiklo pakeitimo, stiklo tvirtinimo medinių juostelių pakeitimo, sustiprinant hermetiku, transporto išlaidas). Todėl, remiantis Lietuvos banko nustatytomis aplinkybėmis, darytina išvada, kad draudiko surinkti įrodymai apie žalos apdraustam turtui padarymo pobūdį, taip pat draudiko ir sugadinto turto apžiūrą atlikusio eksperto prieštaraujantys paaiškinimai apie žalos atsiradimo priežastis, negali neginčijamai patvirtinti, kad žala apdraustam turtui negalėjo būti padaryta staigaus ir netikėto įvykio metu, o žalos atsiradimą lėmė ilgalaikis poveikis apdraustam turtui (turto nusidėvėjimas).

Vertinant Išvados duomenis, kurių pagrindu draudikas priėmė sprendimą taikyti Taisyklių 6.1.6 ir 6.1.2 papunkčiuose nustatytas nedraudžiamųjų įvykių sąlygas, pažymėtina, kad Išvadoje nurodyta, jog buvo „apgadinti abu stogo šlaitai. Asbestcementiniai banguoti lakštai nuplėšti ties kraštu, sugadintas dangos plotas apie 24 m². Stogo dangos asbestcementiniai banguoti lakštai įrengti ant prieš tai buvusios stogo dangos profiliuotos skardos pagrindo ir pritvirtinti vinimis. Kitose namo stogo dangos vietose fiksuojamos lakštų fizinio nusidėvėjimo požymių žymės, matomi lakštų pasislinkimai, kiauryminės skylės. Vėjalentės buvo tvirtintos ant medinių kaladelių, apžiūros metu fiksuoti tik likučiai, vėjalentės nuplėštos (nukritusios). Nesant vėjalentės, arba jei vėjalentė yra neteisingo profilio (formos), vėjo gūšiai tiesiogiai patenka po šiferio lapais ir juos atplėšia. Netinkamos vėjalentės ir yra esminė lakštų nuplėšimo priežastis nuo stogo“.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonų dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015). Kiekvienu atveju vertinamas eksperto išvados objektyvumas, nurodytų duomenų pakankamumas bei patikimumas ir eksperto išvadoje nurodytų faktinių aplinkybių buvimas konstatuojamas, kai nekyla abejonų dėl tų aplinkybių egzistavimo.

Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, jei jie neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių, ir jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktą įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.

Remiantis Išvados duomenimis, nustatyta, kad Išvadoje nebuvo nurodyti ir vertinti duomenys apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu buvusį vėjo stiprumą ir greitį. Atsižvelgiant į tai, pažymėtina, kad tyrimo metu nebuvo atliekami matavimai, ar, atsižvelgiant į 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu buvusius vėjo stiprumo kiekinius parametrus, stogo dangos asbestcementiniai banguoti lakštai, nevertinant jų įrengimo pobūdžio, negalėtų būti nuplėšti. Ekspertinio tyrimo metu taip pat nebuvo vertinta, ar draudžiamojo įvykio „audra“ kiekinius parametrus atitinkantis vėjas (20 m/s ar didesnis) nebūtų prasiskverbęs po šiferio lapais ir juos atplėšęs, net ir vėjalenčių pritvirtinimui esant tinkamam. Ekspertinio tyrimo metu, neįvertinus vėjo stiprumo 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio metu, taip pat nebuvo vertinta, ar šiferio lapų atplėšimas yra susijęs su vėjalenčių netinkamu įrengimu ar jų nuplėšimu dėl audros. Be to, ekspertinio tyrimo turinys yra prieštaringas, kadangi ekspertas nurodė prieštaraujančius duomenis dėl vėjo gūσιο poveikio stogo lakštams ir šių lakštų natūralaus nusidėvėjimo. Todėl, remiantis Lietuvos banko nustatytais aplinkybėmis, negalima teigti, kad ekspertinis tyrimas buvo atliktas išsamiai, nes nebuvo įvertintos visos pareiškėjo pranešime apie 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį nurodytos aplinkybės ir Išvadoje nebuvo pateikta įrodymų, neginčijamai patvirtinančių, kad žala dėl 2017 m. rugpjūčio 12 d. audros geros būklės pastatams nebūtų padaryta ir žalos apdrausto pastato stogui atsiradimo priežastis buvo šio stogo būklė iki 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykio.

Vertinant ginčo šalių pateiktus įrodymus, svarbu atsižvelgti į įrodymams keliamus objektyvumo, išsamumo bei visapusiškumo reikalavimus, todėl tyrimo metu gautos išvados, paaiškinimai bei juos patvirtinantys dokumentai turi būti vienareikšmiški, neabejotini ir pagrįsti. Svarbu pažymėti, kad Išvadoje yra nurodyta tik tikėtina apdrausto pastato stogo sugadinimo priežastis, pažymint, kad pastato stogo sugadinimą galėjo lemti stogo dangos įrengimo darbų brokas ir natūralus nusidėvėjimas. Atsižvelgiant į tai, kad ekspertinį tyrimą atlikusio specialisto ir draudiko prieštaraujantys paaiškinimai apie žalos apdrausto pastato stogui atsiradimo pobūdį negali pagrįsti žalos, atsiradusios dėl ilgalaikio poveikio pastato stogui (natūralaus nusidėvėjimo) aplinkybių, taip pat, įvertinus aplinkybę, kad Lietuvos bankui nebuvo pateikta neginčijamų įrodymų, kurie vienareikšmiškai patvirtintų, kad pagal 2017 m. rugpjūčio 12 d. vėjo stiprumą žala tinkamai įrengtam pastato stogui (stogo lakštų ir vėjalenčių tinkamo įrengimo atveju) nebūtų padaryta ir kad vėjo stiprumas negalėjo lemti žalos geros būklės pastatams padarymo, darytina išvada, kad draudiko sprendimas 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykiui taikyti Taisyklių 6.1.6 ir 6.1.2 papunkčiuose nustatytas nedraudžiamųjų įvykių sąlygas yra nepagrįstas objektyviais įrodymais.

Apibendrinant Lietuvos banko nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad draudikas priėmė sprendimą 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį pripažinti nedraudžiamuoju neištyręs šio įvykio aplinkybių, nesurinkęs įrodymų, neginčijamai patvirtinančių žalos atsiradimo priežastis, ir nepatikrinęs visos draudikui prieinamos informacijos, galinčios turėti įtakos vertinant įvykio aplinkybes ir priimant sprendimą dėl draudimo išmokos mokėjimo. Atkreiptinas dėmesys, kad draudimo teisiniuose santykiuose draudėjas pripažįstamas silpnesne sutarties šalimi, todėl draudėjo teisės ir interesai turi būti ginami prioritetiškai. Atsižvelgiant į tai, kad draudikas nesurinko neginčijamų įrodymų, galinčių patvirtinti sprendimą nemokėti draudimo išmokos, taip pat įvertinus aplinkybę, kad draudikas, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką, rėmėsi prieštariniais paaiškinimais apie apdrausto pastato stogo sugadinimą atsiradimo priežastis, remiantis Draudimo įstatymo 98 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta įrodinėjimo naštos draudikui paskirstymo taisykle, darytina išvada, kad draudiko sprendimas įvykį pripažinti nedraudžiamuoju negali būti laikomas pagrįstu. Todėl, remiantis Lietuvos banko nustatytais aplinkybėmis, darytina išvada, kad draudikui kyla pareiga 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį pripažinti draudžiamuoju ir pagal Taisyklių 9 punkte įtvirtintas nuostolio apskaičiavimo sąlygas nustatyti

dėl šio įvykio pareiškėjo patirto nuostolio dydį bei pareiškėjui išmokėti apskaičiuotą nuostolį atlyginančią draudimo išmoką.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti pareiškėjo V. P. reikalavimą ir rekomenduoti *Seesam Insurance AS* 2017 m. rugpjūčio 12 d. įvykį pripažinti draudžiamuoju ir pagal Taisyklių 9 punkte įtvirtintas nuostolio apskaičiavimo sąlygas nustatyti dėl šio įvykio pareiškėjo patirto nuostolio dydį bei pareiškėjui išmokėti apskaičiuotą nuostolį atlyginančią draudimo išmoką.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis turi teisę dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Kredito ir mokėjimo paslaugų priežiūros
skyriaus viršininkė,
pavadojanti departamento direktorių

Renata Babkauskaitė